

opusdei.org

Tee sajanda juubeli poole

Opus Dei sajanda juubeli tähistamine toimub 2. oktoobrist 2028 kuni 14. veebruarini 2030, sajanda aastapäevani Opus Dei töö algusest naistega. See raamdokument pakub mõningaid ideid, mis inspireerivad meid mõtisklema sajandast aastapäevast kui Opus Dei ajaloo teise sajandi avamisest.

10.02.2024

14. septembril kutsus Isa Opus Dei liikmed ja sõbrad osalema piirkondlike kogude (töönädalate) ettevalmistamisel, mille teemaks on: Teel Opus Dei sajandale sünnipäevale. Süüvime meie karismasse ja uuendame oma soovi teenida Jumalat, Kirikut ja ühiskonda. [1]

Saja aasta juubeli olulisus kutsub meid endalt küsima, kuidas vastata praeguse aja väljakutsetele Opus Dei vaimus. Tahame Opus Dei sajandat juubelit tähistada tulevikku vaadates igas kohas. „Sajanda juubeli tähistamine,“ kirjutas Isa meile, „toimub 2. oktoobrist 2028 kuni 14. veebruarini 2030, sajanda aastapäevani Opus Dei töö algusest naistega. See saab olema kahe kuupäevaga üks pidu, mis väljendab ühtsust (...). Loodan, et me kõik osaleme ettevalmistuses“ (Isa läkitus, 10. juuni 2021). Meile, kes me kuulume Opus Dei perekonda, on see võimalus sügavamalt süüvida,

usuvalguse ja Jumala armuga, meid kõiki kutsuva Jumala armastuse suurusesse. See on ka võimalus paremini tunnustada Opus Dei missiooni ilu Kiriku ja ühiskonna teenimisel.

See dokument pakub mõningaid ideid, mis inspireerivad meid mõtisklema sajandast aastapäevast kui Opus Dei ajaloo teise sajandi avamisest. Selle eesmärk on innustada meid kõiki osalema, esitades ettepanekuid ja kogemusi, mida eelseisvatel piirkondlikel töönädalatel osalejad saavad arutada. Töönädalate järeldused annavad olulise baasmaterjali 2025. aasta korraliseks üldkongressiks ning suunavad sajanda juubeli ettevalmistamist.

Seetõttu on sajandaks juubeliks valmistumine mõeldud, rohkem kui lihtsalt pidulikeks sündmusteks, liikumise loomiseks süüvimise poole,

mis aitab meil Kiriku ja kõigi meeste ja naiste teenistuses oma vaimsust üha paremini mõista, kehastada ja edasi anda. Saja aasta juubel pakub meile eelkõige uue võimaluse oma eksistentsi olemust uuesti avastada: Jumala, kes kutsub meid oma Pojas koos Püha Vaimu anniga oma lasteks saama, armastus igaühe vastu meist. Isa tuletas meile veel kord mõne aasta eest meelde: kristlase truudus on tänulik truudus, sest me ei ole ustavad ideele, vaid isikule: Kristusele Jeesusele, meie Issandale, kes, nagu me kõik võime öelda: „mind on armastanud ja on iseenese loovutanud minu eest" (Gl 2:20). Teadmine, et Jumal meid isiklikult armastab, sunnib meid koos tema armuga ustavale ja püsivale armastusele. Armastusele, mis on täis lootust selle vastu, mida Jumal teeb Kirikus ja maailmas meie igaühe elu kaudu, isegi meie hapruses (*Isa läkitus*, 10. juuni 2021). Seetõttu julgustab valmistumine

selleks kuupäevaks meid olema
tõelised kontemplatiivsed hinged
keset maailma ja seda iga päevaga
üha enam.

Meie aja väljakutsed

Isa ütles meile ka, et see juubel on
„hea aeg mõtiskleda Kiriku ja
ühiskonna ees seisvate väljakutsete
üle ning küsida endalt, kuidas
saaksime paremini panustada“ (*Isa
läkitus*, 10. juuni 2021). Püha
Josemaría kutsus meid „maailma
kirglikult armastama“. Ta pidas
silmas reaalses maailmas, milles me
elame, selle võimaluste ja
vastuoludega. Maailm on elav
reaalsus, mis areneb ja muutub. „Iga
kristlaste põlvkond peab oma ajastu
välja lunastama, seda pühitsema“
(*Kui Kristus on möödumas*, 132).
Maailma armastamine eeldab selle
tundmist ja mõistmist. Seetõttu
julgustab sajas aastapäev meid
vaatama oma ühiskonda ja aega, et

valgustada neid evangeeliumi valgusega.

Opus Dei karisma avaldub tänapäeval keskkondades, mis on paljuski erinevad saja aasta tagustest tingimustest. „Muutused ajaloolistes oludes – koos muutustega, mida need ühiskonna kujundamises kaasa toovad – võivad muuta midagi, mis oli antud hetkel õiglane ja hea, lakkama selline olemast. Seetõttu tuleb pidevat rakendada konstruktiivselt kriitilist suhtumist, mis muudab võimatuks inertsit halvava ja hukatusliku toime avaldumise“ (Püha Josemaría, *kiri 29*, 18). Kuna iga ajastu väljakutsed muutuvad, uuenevad Opus Dei vaimsust kehastavad põlvkonnad, et nad saaksid uutele väljakutsetele anda ajakohaseid ja innustavaid vastuseid sama jõuliselt kui esimesed liikmed.

Peame mõtisklema töö, perekonna, suhete, kultuuri, õigluse ja rahu praeguse olukorra üle, sest just neid oleme kutsutud pühitsema; ja ka teemadel, mis viimastel aastatel on erilise tähelepanu osaliseks saanud ja meie ühiskonda oma jälje jätnud või mis on eeldatavasti aktuaalsed ka järgmistel aastakümnetel. Küsimus on selles, kuidas Jumala lapse pilguga paremini mõista, milline on maailm, mida me kirglikult armastame ja mida tahame teenida, tegelikult ja mida see vajab. Peame avastama nii palju häid reaalsusi, mis meid ümbritsevad, ja samal ajal paljusid aspekte, mis ei ole inimväärikusega kooskõlas. Püha Josemaría sõnade kohaselt tuleb endalt küsida, kuidas jääda vastuvõtlikuks kõigele heale, „positiivse ja avatud suhtumisega ühiskonnas ja eluviisides toimuvatesse muutustesse“ (Vagu, 428); ehk teisisõnu, kuidas värskendada ja suurendada meie soovi viia Kristuse sõnum kõigisse

keskkondadesse, nii paljude inimesteni, kes seda vajavad.

Mõelgem ka Kiriku praegustele väljakutsetele, mis on meie enda omad: sekulariseerumine ja vajadus avastada, kuidas tänapäeval Jumala armastust kuulutada; ilmikute ja perekondade roll evangelisatsioonis; traditsioonide ja uuenemise dünaamika; ühtsus ja dialoog; kirikliku osaduse tähendus; ja nii edasi. Karisma, mille Jumal pühale Josemaríale usaldas, on suunatud „Kiriku teenimisele nii, nagu Kirik soovib, et teda teenitaks“ (püha Josemaría sõnad Elis keskuse avamisel 21. novembril 1965). Kiriku väljakutsete hea tundmine igas riigis ja universaalses Kirikus aitab meil tugevdada meie valmisolekut selle missiooni jaoks.

Vaimu anni taasavastamine

Oma 10. juuni 2021. aasta sõnumis tegi Isa ettepaneku, et see oleks aeg, mil mõeldakse „meie identiteedile, ajaloole ja missioonile“ tulevikunägemuse ja isikliku uuenemise sooviga.

Saja aasta juubeliks valmistumise algus langes kokku Motu Proprio „*Ad charisma tuendum*“ ilmunisega, millega Püha Isa julgustab meid pöörama tähelepanu annile, mille Jumal andis pühale Josemaríale, et selle järgi täielikult elada. Paavst Franciscus kutsub meid üles hoolitsema Opus Dei karisma eest, „et edendada selle liikmete evangeliseerivat tegevust“ ja sel viisil „levitada kutset pühadusele maailmas, pühitsedes tööd, perekonda ja sotsiaalseid ameteid.“ Sõnumil, mida Jumal tahtis, et püha Josemaría edastaks, on erakordne külgetõmbejõud ja piiramatud

rakendused, mis stimuleerivad loovust.

Mõeldes tekstidele, mis võiksid aidata töönädalate ettevalmistamisel, tulevad meelde paljud püha Josemaría kirjutised, mis arendavad Opus Dei karisma aspekte. Paljude muude võimaluste hulgas on siin välja pakutud kolm tema kirja.

Esimene on kiri 29, [2] mis toob esile Opus Dei liikmete ja sõprade missiooni aspekte maailma ning abielu- ja pereelu pühitsemisel. See on üleskutse kõikidele kristlastele osaleda koos Jeesus Kristusega lunastuses, mitte jääda ükskõikseks, toimida taignas juuretisena, olla „juuretis, mis pühitseb inimesi ja, pühitsedes neid, teeb nad samal ajal tõeliselt inimlikuks“ (nr 7).

Teine on kiri 6, [3] mis käsitleb Opus Dei vaimsuse erinevaid aspekte. Püha Josemaría käsitleb erinevaid teemasid, mida ühendab tema

jutlustatava vaimsuse eripära, selle juured evangeeliumis ja sarnasus esimeste kristlaste eluga.

Kolmas on kiri 4, [4] mis käsitleb armastust usu edasikandmisel. Püha Josemaría selgitab, kuidas tuleks pidada evangeliseerivat dialoogi meeste ja naistega, kes soovivad läheneda Kiriku usule, ühendades mõistmise ja südametunnistuse vabaduse austamise vaimu usu hoidmise truudusega.

Uurides tähelepanelikult konteksti, milles me elame, ja jagades oma mõtteid teistega, saame parema positsiooni, et leida sobivaid viise, kuidas oma sõnade ja eluga edastada kristlikku sõnumit ja Opus Dei vaimsust. Just oma ilmaliku olemuse tõttu on Opus Dei vaimsus dialoogisillaks töö, perekonna, inimeste vaheliste suhete, meie lähiümbruse, teaduse, kunsti ja poliitika valdkondades:

väljasirutatud käsi, et kohtuda kõigi nendega, kes soovivad jõuda tõele lähemale, edendada inimeste ja loodu väarikust, teha head ja luua ilu.

Keeruliste olukordade ja kiirenenud muutuste taustal kehtivad püha Augustinuse sõnad ka tänapäeval: „Halvad ajad, rasked ajad, seda räägivad inimesed pidevalt; aga elagem hästi ja ajad on head. Meie oleme need ajad! Millised me oleme, sellised on ajad“ (*Jutlus* 80:8). Seega on esimene uuendus, mida otsime, meie endi oma. Et tuua maailm Jumalale lähemale, püüame ennekõike ise talle lähemale tulla, olla tavaelus kontemplatiivsed.

Minevik, olevik ja tulevik

Saja aasta juubeli tähistamine toob kokku mineviku, oleviku ja tuleviku; tänu ja lootuse, andestuse ja armu soovi. Paavst Johannes Paulus II

julgustas 2000. aasta juubeli lõpul vaatama minevikku tänuga, elama entusiastlikult olevikku ja vaatama lootusrikkalt tulevikku: „*Duc in altum*“ (apostellik kiri *Novo Millennio Ineunte*, 1). Samamoodi palvetas õnnis Álvaro eriliste tähtpäevade puhul: „Tänan; andesta mulle; aita mind rohkem.“ Need väljendid võivad olla sajandaks sünnipäevaks inspiratsiooniks.

See on tänulikkuse aeg, millega tunnustatakse Jumala poolt antud Opus Dei karismat, meie asutaja elu ja aastate jooksul saadud paljusid armusid. Tänu kõigile inimestele, kes on püüdnud sellele vaimsusele oma keskkonnas elu anda. Ja ka inimestele ja institutsioonidele, kes on meie kaaslasteks olnud: Opus Dei liikmete vanemad ja perekonnad, püha Josemaríaaga koostööd teinud mehed ja naised, katoliiklased ja mittekatoliiklased, kes on heldelt aidanud ja aitavad heldelt Opus Deid

kogu maailmas. Soovime olla eriti tähelepanelikud kõigi nende suhtes, kes on selle esimese saja aasta jooksul mingil hetkel sellesse perekonda kuulunud, kellega meid seob eriline side.

Koos tänutundega on aeg paluda andestust: meie isiklike ja kollektiivsete piirangute, tegematajätmistest ja kahju eest, mida igaüks meist on põhjustanud. Minevikumälu peaks tooma kaasa karisma päritolu ja olemuse, selle originaalsuse ja väärtuse taasavastamise, aga ka süvenemise ajalukku, inimestesse ja konkreetsetesse hetkedesse nende valguse ja varjuga: ajalugu – isiklik või institutsionaalne – on osa identiteedist.

Lõpuks on see lootuse aeg, kus ollakse kindlad Jumala armus ning Opus Dei karisma ajakohasuses ja tugevuses, et valgustada kõige

keerulisemaid reaalsusi nii praegu kui ka tulevikus. Me usaldame Püha Vaimu väge, mitte oma jõudu. Nii valmistume ka 2025. aasta, kolmanda aastatuhande esimeseks kiriklikuks juubeliks. Selle teemaks on „Lootuse palverändurid“ (paavst Franciscus, *kiri piiskop R. Fisichellale 2025. aasta juubeliks*, 11. veebruar 2022).

Meie karismasse süvenemisel on individuaalne mõõde, mis mõjutab otseselt iga inimest. Kuid sellel on ka institutsionaalne mõõde, mis mõjutab kõiki väga erinevaid ettevõtmisi, mida Opus Dei liikmed on Jumala armuga aastakümnete jooksul ette võtnud.

Viimasele mõeldes on võtmeküsimuseks see, kuidas saab iga inimene anda olulise kristliku panuse oma valdkonnas: hariduses, tervises, vaesuses, noorteprogrammides, perekonnas, suhtluses jne, et ta levitaks

evangeeliumi laialt ja sügavuti.
Mõelgu iga nende algatustega seotud inimene selle päritolule ja leidku viis, kuidas panna neile elu andnud ametialased ja apostellikud eesmärgid veelgi eredamalt särama. Nad peaksid edasi liikuma uue pühendumusega, mis võib hõlmata suuna muutmist, kui sotsiaalsed vajadused on muutunud, või ühe etapi lõpetamist, mis võimaldab alustada teist, mis vastab Kiriku ja ühiskonna praegustele nõudmistele.

See nõuab iga projekti olemuse ja ajaloo mõistmist, läbipaistvust ja pingutusi ainulaadse narratiivi väljatöötamiseks. Seda tehes on kasulik kuulata ära vilistlaste, programmis osalevate perede ja teiste inimeste arvamusi, kes moodustavad projektide töökeskkonna.

Abivajajate hulgas

Sajas aastapäev, nagu Isa meile meelde tuletas, on uus võimalus „tunda ära Jumala armastust meie elus ja viia see teisteni, eriti nendeni, kes seda kõige rohkem vajavad“ (*Läkitus*, 10. juuni 2021).

Me leiame Kristuse ilmutatud Sõnas, sakramentides ja ka teistes inimestes, eriti vaestes. Paavst Franciscus ütles meile: „Me oleme kutsutud leidma neis Kristust, andma oma häält nende juhtumitele, aga olema ka nende sõbrad, kuulama neid, rääkima nende eest ja võtma omaks salapärase tarkuse, mida Jumal soovib jagada meiega nende kaudu“ (apostellik ekshortatsioon *Evangelii Gaudium*, 198). Püha Josemaría meenutas ikka, et ta leidis vaestes ja haigetes jõudu Opus Dei edasiviimiseks ja et ta pidas nende palvet kõige väärtuslikumaks.

Olgu meie olukord milline tahes, meie ümber on alati abivajajaid. Armastus, mis ajendab meid nendega suhtlema, on tihedalt seotud äratundmisega, et igaüks meist vajab Jumalat ja teisi, ning eemaldumisega sellest, mis on seotud ainult meie isiklike huvidega. Vaimsuse vaesus tuletab meile meelde, et me leiame oma aarded Jumalas ja inimestevahelistes suhetes ning et suuremeelse ja rõõmsa eksistentsi saavutamiseks peame elama tänapäeva tarbimisühiskonnas materiaalistest hüvedest reaalselt eraldatuna. Nagu püha Josemaría ütles: „Üks meie sõber ütles ikka: „Vaesed on minu parim vaimne kirjandus ja minu palvete peamine motiiv. Mul on väärtus neid näha ja igaühes nendest Kristust. Ja kuna see teeb haiget, siis saan aru, et armastan Teda ja armastan neid.““ (Vagu, 827).

Oma professionaalse töö ja ülejäänud tavaelu kaudu saame aidata levitada Jumala armastust nende seas, kes seda kõige rohkem vajavad.

Perekonna-, töö- ja sotsiaalsete suhete maailm vajab tunnistajaid koostööst, vastastikusest toetusest ja kokkuhoiust teiste, meie vendadele ja õdede hüvanguks, ja seda kõike vastavalt ilmalikule Jeesuse elustiili järgimisele. Meie eluviis on usaldusväärse evangelisatsiooni keskmes.

Enneolematu areng, mille inimkond on saavutanud tehnoloogia, rahanduse ja kommunikatsiooni vallas, pakub suurel hulgal ressursse, mis aitavad kaotada ebavõrdsust ning leevendada toidu, kiindumuse, eluaseme, töö, hariduse, õiguste, tervise ja vabaduse puudust ... Me tajume neid puudujääke kui millegi, mis on inimese väarikusele ja ühiskonna õigele korrale kohane, eitamist. Need globaalsed ja

keerulised individuaalsed ja sotsiaalsed väljakutsed nõuavad uut „loovust armastuses“ (Apostellik kiri *Novo Millennio Ineunte*, 50), mis oma läheduse tõttu kannatajatele aitab kaasa inimese terviklikule arengule, olles seega Jumala isikliku hoolitsuse väljendus meist igaühe eest.

Meie asutaja väitis, et „inimene või ühiskond, kes ei tegutse viletsuse või ebaõigluse korral, ja kes ei pinguta, et seda leevendada, ei ole Kristuse südame mõõtu“ (*Kui Kristus on möödumas*, 167). Täna, sajanda aastapäeva künnisel, pakutakse meile „erilist võimalust taaselustada oma abivajajate teenimist isiklikul või kollektiivsel viisil, teadvustades paremini selle tähtsust püha Josemaría sõnumis“ (Opus Dei prelaat, *konverents Be to Care*, 29. september 2022). See Isa kõne tsitaat pakub väärtuslikke elemente uueks kujutatud armastuse üle mõtisklemiseks.

Opus Dei sajandaks juubeliks valmistumise aastatel saame mõtiskleda kristliku kutsumuse sotsiaalse mõõtmel, kiriku sotsiaalse õpetuse asjakohasuse ja ulatuse ning töö pühitsemise tagajärgede üle inimlikuma ja kristlikuma ühiskonna ülesehitamisel. Saja aasta juubeli võimalikku sotsiaalset pärandit võime käsitleda ka kui käegakatsutavat tänuavaldust, mida tunneme saadud andide eest.

Jumal teeb kõik uueks (Ilm 21:5)

„Noorimatel on täita oluline roll,“ ütles Isa 10. juunil 2021 saadetud läkituses. Just nemad kannavad püha Josemaría sõnumit järgmise saja aasta jooksul. „Kõik on tehtud ja kõik on veel tegemata,“ ütles püha Josemaría mõnikord.

Noorus ei ole ainult bioloogiline fakt. See on omadus, mida saab aja

jooksul säilitada. „Seepärast me ei tüdi, vaid kuigi meie väline inimene kulub, uueneb seesmine inimene ometi päev-päevalt“ (2Kr 4:16).

Jumala arm uuendab meid, kui me end sellele avame. Ja Jumal uuendab maailma, kõiki asju, kõiki keskkondi, koostöös kristlastega, kes tahavad olla tema halastuse saadikud.

Opus Dei 25. aastapäeva puhul kutsus püha Josemaría meid „uuendama truudust jumalikule kutsele, olema rõõmu ja rahu külvajad maailmas“ (*Jõulukiri*, detsember 1952). Nüüd, kui läheneb sajas aastapäev, võime taasavastada põhikarisma ilu ja sellele mõelda, selle järgi elada ja seda truuduse, loovuse ja rõõmuga edasi kanda Kiriku ja maailma praegustes oludes, nii isiklikult kui institutsionaalselt. Seega vastame paavst Franciscuse üleskutsele, kes on kutsunud meid oma pontifikaadi algusest saadik „uuele evangelisatsiooni peatükile,

mida iseloomustab see rõõm“
(apostellik ekshortatsioon *Evangelii
Gaudium*, 1).

Me usaldame sajanda aastapäeva
teekonna Jumalaemale, meie rõõmu
põhjustajale, ja pühale Joosepile,
truuduse eeskujule.

[1] „Josemaría Escrivá asutas Opus
Deis piirkondlikud assambleed ehk
töönädalad, mis on instrumendiks
Opus Dei liikmetele
järelemõtlemiseks, osalemiseks ja
kuulamiseks. Algusest peale olid nad
nõuandva iseloomuga ja kanaliks,
kus igaüks avaldas oma arvamust
teemadel, mis on seotud Opus Dei
vaimsuse ja leviku viisidega kogu
maailmas (José Luis González Gullón,
“Las semanas de trabajo en los años
fundacionales”, *Studia et Documenta*
17, 2023, lk 268.

[2] *Studia et Documenta* 17 (2023): 279-351 (<https://www.isje.org/setd/2023/SetD-17-2023-10-CANO.pdf>).

[3] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Collected Letters (II)*, Scepter (2023): Letter no. 6.

[4] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Collected Letters (I)*, Scepter (2022): Letter no. 4.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/
raamdokument-tee-sajanda-juubeli-
poole/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/raamdokument-tee-sajanda-juubeli-poole/) (06.08.2025)